

gul. *Additiones ad Declin. d. c. in presentia in nova editione num. 265. verb. poterit. Covar. 2. b. n. 9. de testam. Gasteries. quæst. canon. lib. 2. cap. 1. à num. 37. usq; ad op. 40. Spina specul. testament. in gloss. 6. rubrica, in fine. *Valeatus de partitionibus c. 1. 16. n. 18.* Averandino junior 1. 17. *Tauri* gloss. 6. num. 5. & l. 44. *Tauri* gloss. 7. num. 3. *Anat.* *Factioem in controversia juris lib. 6. cap. 15. vers. ego fonsentiamus.* Angulo de meliorationibus 1. 1. gloss. 3. *nun. 12. Tapis d. aubert.* ingressi verb. ideoque nec de his, cap. 1. num. 67. *Bonitus Epoxo in cap. 2. num. 16. in testimonio.* *Benedictus Egidius 1. 1. part. 4. §. 2. num. 6.* in fine *de sacrificiis. Iecles.* Molina *tempo 1. de iust. disp. 140. columna 2. vers. utrum vero religiatus.* Azor *tempo 1. infinit. moral. lib. 12. cap. 6. questione 5.* Manuel *2. tomo summa, cap. 32. num. 2. quæstionum regular. tomo 3. quæst. 16. artic. 3. Q. quæst. 60. art. 3.**

69. art. 3.
Non monachus etiam ad dignitatem Episcopalem pro-
vedulus potest reflamentum ante proficiendum factum revoca-
re; quia nec testari potest de bonis patrimonialibus, ut
probavi supra. Atque ita docet *Tatia* eodem cap. 1. numer.
67. Non audiendi sunt *Jafon* ex auctoritate, ingressi numer. 17.
et ibi *Petrus de Virginea* additionator ad *Burriagium* limitatio-
ne sexta dicentes id integrum esse monacho facto Episco-
po.

⁷ Hinc deducitur primò, quando pater ante professio-
nem dispoluit, cum non posse post professionem disponere.
Quare, si titulo donationis ante professionem inter fi-
los dispoluit, quam aliquid revocabilis, neque ratio pro-
fessione tellari, quia aliquod immiturare, quia celata ratio
cum concessionis, aut, si quia res nullus C. de Jacobianæ Eccles.
Non enim fuit, ne professus intellectus decederet, s. liberè
enim, & valde meritorie se ea facultate per prætitionem
privavit, fed ut bona dividat inter filios: qua ratione divi-

hunc antea facta cefat. Atque idem concedendum est in
dispositione particulari, ut, si unum filio est aliquanta legiti-
ma, vel et sic in aliquo melioratus, cum de reliquo bonis
et integrum parenti disponere. Quid ex diviso precedens
in toto, habeat etiam locum in parte, cum sit eadem ratio-
ne, quae de terra, & de rei vindicatione. Cum omnia optime ad-
met. *Angulo de molarizatione* L. 1. glos. 2. num. 2. alleg. 3. um. 2.
Ductio. nos quas, num. 3. alleg. 3. um. 2. & 3. con-
traferunt. Ductio. ducere. Ductio. ducere. Ductio. ducere.

trarium dicenter.
8 Hoc tamen intelligendum est, quando testamentum ante professionem factum, manu firmum: si enim id rumpetur ob subfequeunt filiorum nativitatem, licet utique post professionem facere haec divisionem, ut bene doceat *Tatia apud ingrat verb.* ideoque sic de his cap. i, nn. 67. Quod idem dicendum est, si quacumque alia ex causa prius testamento sit nullum, quippe non praestat impedimentum, quod de jure non fortior est effectum; regul. non praestas dersim juris, in 6.

guit iure, in 6.

Secundo deducitur, meliorationem factam per parentes, quamvis alia revocabilis sit usque ad naturalem parentum mortem, praterquam in aliis feoffamentis praesertim *leg. Tauri*, fieri irrevocabilem sequuta parentis profectio, tauri morte naturali. Quod probant rationes adductae mutuas cum duas priores sententias, quae contraria tenentur: & in propriis terminis traducte *Argentoratensis* *ad 6. numero 1. et 2. et Andavardino iur. cap. 17. 20. et eiusdem 26. numero 4. et 5.* addens bene id else verum, si in *testamento*, fiat *propositio*, *melioratio*, *in contraria*, *sive in testamento*, *fiat*

sive ea melioratio in contractu, sive in testamento fiat.
Quamvis in propriis terminis contrarium tenent dicentes
posse revocari, sicut idem docent de testamento, Tertio en-
i. 17. Tauri num. 6. & Matienzo lib. 5. recipil. iiz. 6. 4. gloss.
3. num. 4.

^{3.} *num. 4.*
¹⁰ Tertio dederunt, recedendum esse à sententia, quam amplectitur *Sures allegat.* 20. *num. 16.* 26. *Ep. 27.* ubi ait, donationem caula mortis, & donationem inter conjuges, quae morte naturali confirmantur, & usque tunc revocari possunt, non confirmari profillatione emissa in religione capaci succedunt quod haec, ut nequeant post illam reverari, quem legevitum sum *ib. 6.* de mariti, *dip. 17.* *ns. ultimo.* Sed et in melius considerata cetero confirmari profillatione quod ad hoc, ut amplius revocari non essent. Quia rationes *num. 5.* adductæ id probant, & hoc est conforme illi sententia, & tradit optimè *Angulo endos. gloss.* 3. *nn. 13.* & *ämplica sequenti.* Quamvis, ut *cadem dip. 17.* *nn. 9.* probavit, neutra donatione confirmabitur profillatione in religione capaci incendiendo quod hunc effectum, ut statim sint tradenda bona donatoria; sed folum tradenda sunt fuit naturale profili mortalia; & interim iis potestio monasterium; quod idem dimicimus hoc libro suprà.

xiijus non libro iupra.
I^o Quartu*s* divisione, nec divisionem inter filios à professio*n* factam post profestio*n*, posse ab ipso revocari; quamvis contrarium dixerint aliqui Doctores; ut retuli*n*;
3. Ducor, tunc quia statim ut fit divisione, tradenda sunt bona, ut probavimus c. prae*dicti* num. 7. Non ergo superest facultas amplius revocandi. Secundo, quia quamvis licentia testamenti condicendi profecto conceissa, non extinguuntur primo testamentum, sed id possit toties, quoties libuerit ulque ad mortem revocari, & iterum fieri: ita est diversatio*n* de testamento, & de hac divisione; nam testamentum est ambulatorius usque ad mortem, & ideo licentia testandi intelligitur iuxta testamentum naturam, ut diximus fu-

præ. At haec divisio non est testamentum, ut suprà probavimus, nec conceditur professo, ut testatus decebat, sed solum, ut bona dividat filiis, quod prima divisione obtinetur.

12 Quinto deducitur, nec monasterio integrum esse reveracum testamentum, aut donationem causa mortis, vel inter conuges, aut meliorationes revocabiles, quia ante professionem sunt: & ita docet *Angulus* ad. 1. lib. 3. no. 19. tunc quia haec omnia sunt irrevocabiliter confirmata per professionem, & subinde per illam, non revocabili extin-cti; at iura monachorum per professionem extinta minime pollunt in monasterio transire; tum etiam, quia nisi revocabili has donations eti per personale, nec transit ad hanc de domini, nec ad sicutum, ut cum aliis probat idem *Angulus* adem 1. lib. 3. no. 22.

13 Utram autem Pontificis indulgere possit monachi, ut possit testamentum ante profectum factum revocare? *Sed unus conf. 90. no. 3. vol. 1. allegatis Alexandro, & Relatio, & Planicie*, tradit id non posse Pontificem in religione lucendii incapacit, quia per professionem eti plene ius acquisitionis institutis in illo testamento quod idem dicunt *Gozannus conf. 41. 1. & Rubens conf. 155. in fin. quando, esti religio sit capax succendi et relamont fortiter plenum*

religio est capax iuicendi , testam entum torturam plenam suum effectum à die professio nis , ita disponente testatore , quia tunc etiam à die professio nis est plenā jus acqui sitionis institutus . Quando autem religio est capax iuicendi , nec testator disposit , testam entum habere effectum à die professio nis , Rubens ibidem assert : forte Papam posse concedere facultatem revocandi , quia non est acquisitum plenā jus hereditatis , sed conditio nali e , si supervivant testatori .

14. Extremo nec in hoc posteriori even tu ex istimo noſſe

14. Ceterum nec in hoc proposito eventu ex ultimo posse Pontificem hanc facultatem concedere nisi ex urgentissima causa, quia nec ius hoc imperitum potest auferri abique causa urgentissima, ut probavi supra nro. 56.

15. Tandem relat tradicandum, an dato non posse professorum revocare testamentum ante professionem confectum, possum tamen illud declarare? Et videtur non posse, quia *authent.* si quis *miser.* C. de *sacramentis Eccles.* lolum concessio professori posse inter filios dividere: ergo cum concessio illi sit ordinata, non est extendaenda, ut licet ei priorem voluntatem obsecnere declarant interpretari. Secundo, quia

voluntatem obsecrare declaratam interpretari. Secundum, quia eius est interpretari, cuius est condere. *I. ult. C. de legibus*, cum concordantibus adductis per *Areтинum I. omni; nu. 1. C. de sacrarum Eccles.* Cām ergo profetus sit incapax testamenti faciendo, erit quoque incapax prioris voluntatis declaranda. Et consumatur, quia non declarat fūm voluntatem, quasi testis de illa disponens, sed tamquam legislator autoritatem legis condendae habens, obligansque ad ilam voluntatis interpretationem amplectandam. At profetus nequaquam legit condenda in testamento autoritate fungi: ergo

que legis condenda in testamento autoritate rursum ergo ne auditoritate voluntatis declaranda.

Item in causa integrum est profecto hanc interpretationem dubius est & sic sicut pars voluntatis in testamento non fatus expicitas factae. Dicunt ex textis 1. hereditate parlam. 2. & quid prob. C. de inf. ubi secundum decimationis textus nihil possit ex priori testamento immixtum, abfuge debita solemnitate, subdit cum non exigui, quoties est folia priori voluntatis declaratio; ut 6. tunc legavit. Et si exprimitur quemcum, cum multi alii sint eius nominis, vel si exprimitur in nomine, aut cognomine, vel nomine, nam etiam generaliter.

vit in nomine; aut cognominae, velutque postea suam voluntatem explicare: redditique rationem his verbis; nihil enim nunc dat, sed datum significat. Unde ex eo textu communiter Doctores elicunt, ut eos refert, & sequitur Magdalenus de numero testium c. 30. nu. 3. declarantem nihil de no-

nas ad numero legum, c. 30. n. 33. declarantem nihil de ho-
vo facere, sed tam factum aperire, sicut dicit *Jurisconsultus* l. ados 8. *Cum quis in fin. fe. agi reatum rem domini*, excutien-
tem spicas non novam rem facere, sed tam, quae vel, de-
tegere. Quare multa convenienter, quæ multis alia citatis
cumulant *Magdalenus* res o. c. 30. & *Mantica de consoluris*
ultima voluntatis lib. 3. res iiii. Cùm ergo declarans nihil
de novo faciat, poterit proflus prifinam suam voluntate-
tem dubiam declarare: solum enim ei interdicunt novum
testamentum facere. Et confirmatur, quia hac declaratio-
ne nihil de novo disponit, sed dispositionem jam perfectam
& apud te certam, licet apud nos obscuram, aperit: &
si non aperiter, communiter arbitrio Judicis, vel viri pruden-
tis deberet fieri declaratio, ut optimè probat *Magdalenus*
edem c. 30. numba 9. & 10. ergo juxta optimo id potest facere
professus. Secundo, quia quamvis Judge funditus si officio
fuo, ubi fentimentum tulit, nec possum cam immutare, sed
quoad cam immutandam estis Iudex. & sic ne ipsa

quadam immunitandam delinat esse iudex, & sic perfona
privata, ut habet *Judex posse sibi, si de re iudicata, at,*
ut tradunt illi Doctores, potest eam declarare: quia id non
est novum iuridictionis actum exercere, sed exercitum de-
clare. Ergo similiter quamvis profectus nequeat novum
testamentum facere, poterit tamen primitum dubium de-
clare. Nec obstante contraria. Non primum, quia cum
nescis hoc sit testari, nec distribuire, nec novum aliquid ta-
care, minime est iure interdictum, & proinde nulla spe-
ciali concessione eger. Nec etiam obstat confirmatione cum sua
confirmatione, quia non est opus, ut tempore huius declara-
tionis habeat auditoritatem legis condicione, sed fatis sis,
ut nunc declarare nosfit conditione, illum habendam cum au-

*Authoritatem tempore, quo condidit, sicut iudex declarans solum sententiam, caret tunc auctoritate sententiae ferendae, potest tamen eam declarare, quia tempore, quo tulicam, auctoritate ferendi prædictus erat. Et ideo hanc sententiam tenet *Mosse 2, tomo summis*, n.32, *nu.2*, & *g. regulari, tomo 3. n.9.* art. 3. Atque id vel verum, quamvis illæ preflos sit ex ordine Minorum, vel Societas JESU. Nam rationes allatae procedunt zonæ in eo.*

An possit huic iuri succipiendi consuetudine derogari, & sit alienum derogatum, & quid in Hispania iuxta legem fori: nu.14. An valeat pactum, ne monasterium succedit remittatur, nu.15. An valeat scismatis, ne ingredientur, aut ingressus religiosorum, iure sedat? referunt duplex sententia, nu.16. & 17. Explicatur sententio authoris, & an in privilegiis, sicut per leges civiles ecclesiasticis concessa, possint per Principes secularis suorum fori: nu.18.

17 Hoc tamen intelligendum est, quando sumus in vera, & propria declaratione voluntatis obsecrati, & incertati; fucus autem, ubi declaratio recipieret dispositionem, quae dura erat certa, & tollator vellet illam altera declarare: tunc enim post proficiendum non posset sic declarare, quia, ut optime probat Magdalensis codem c. 30. num. 11. & 12. ex textu 1. heredes palam 21. & si quid pot, in princip. & 161. Glossa p. 107. fol. C. de regimant. & multis aliis Doctoribus, quo ibi allegat, hoc non est veterum dispositionem declarare, sed novam inducere, ac proinde indiget debita numeri testium solemnitate. At protello interdictum est no-

fieri: nro. 18.

18 Iuxta ex statutum excludentia feminas propter masculos, huius generis feminas, quae tunc sunt maiorum & licentia principis ad instituendum majoratum ex filiorum legimus praejudicari sit, qui tunc sunt clericis, vel monachis: nro. 19.

19 Hacdenus ergimus de facultate novitorum, & proficuum ad disponendum de suis bonis. Jam agendum est de successione in eorum bonis, quando ante proficiendum de illis non disponeretur. Et in hoc capite est differendum in genere de iure, & modo succedendi: deinde in sequentibus descendetur, in specie ad bona, cum in diversis

numeris centum rotemantur. At protetno interdictum est non
viam dispositionem facere.

18 Secundo intellige, ut habeat verum quando est declaratio
ratio verbis convenit, eisque commode aptari potest: se-
cundus autem quando ad his recessit, quia quando aliquis est
fatuus mente declarare, ut iudicis declaratio talis esse de-
bet, quia verius convenire posse, alias non esset declaratio-
nis; sed nova dispositio, ut utrumque malos allegans, tra-
dit. I fragi. l. si unquam verb. liberis in nova ed. ms. 13. et
duplex sequitur. c. de revocacion. donat. & probat textus 4. et
refutatio. in 6. ibid. damnatio erum verbis conuinat. At pro-
fessus nequit aliquid de nova disponere.

quentibus descendetur in species ad bona, 2 in succedenti
parte. Primumtendum est, quae monasteria sunt succedentes ca-
pacia. Et quidem, quamvis olim magna controversia electa
circa religiones mendicantes, qualiter succedente posset in
bona immobilia possident, & communis tentativa estet possi-
mus in ea succedere, non ut sibi retinerent, sed ut videntur
at jam controversia haec cessavit, quippe Trident. off. 25. cap. 3.
de regularib. omnibus mendicantibus concessis, poterit immo-
bilie possidere, præterquam Minoritis de observantiis, &
Capuccini Divi Francisci. Quare cetera mendicantibus
monasteria succedunt in profecti bona, perinde ut monasteria
non nisi mendicantium, ut optimis modis, possident.

rum non mendicantiam, ut optimè advertit *Navarr.* com-
menz. *v. nro. 50.* de regulari, & praxis ipsa ita habet. Quod si
dicat Tridentinum non concedere, ut deinceps bona immo-
bilis acquirere possint, vel in ea succedere, quod tan-
tum dicat sic, ut *deneips* eis bona immobilia possidere licet
posthac autem potest ab bona acquisita referri, vel ad
quirenda donatione, aut clementyna & cùm hoc decretum
sic correctorium regule mendicantium à *Sede Apostolica*
approbat, & voti paupertatis ipsorum, et refrendum
est ab minus luctar. Sed respondebit bene *Uledor.* consil. 76.
nro. 30. §. 21. vol. 1. Tridentinum indehinc, & generaliter
loquens, esse generaliter intelligendum. Præterea, quia con-
dit, ut deinceps eis bona immobilia possidere licet
Quod distio, deinceps, cum importet idem, quod *denda*
& *pœla*, respicit omne tempus futurum, ut optimè *Rabbi-*
fus l. *appellat*. parmis col. 5. vero deinceps, si de verborum
subiecto. Sc. *de possibili*.

20 Non valeret tamen potestas revocandi testamentum, quam religiosus sibi reservaret, quod ea potestas pugnat cum professione religionis.

C A P U T XII.

Qualiter, & quo jure succedat monasterium succedendi capax in bona professi, de quibus ille ante professionem non disposuerat, & an ad acquirendam hæreditatem monacho delatum desideratur aliqua ipsius monachi aditio?

U M M A R I U M,

Explicatur que monasteria sunt succedendi capacia: ubi de Collegiis, & demissis profesi, & coadiutoriis formati, & iis, qui vota biennii in Societate fecerunt: & explicatur Tridenti, fessi, & regularibus, & quilibet Mendicantes habeant bona, num. 1.

An moniales Sancte Clara sunt capaces? nu. 2.

An questiones sunt distinguitae, num. 3.

An monasterium succedendi capacia sucedat in omnia bona professa, & quicquid hic acquirit, acquirat monasterio, & que jure, & quia si alieno are gravatus est, aut si religio succedenti sit incapax, & an id usum compater monasterio, quando ex privilegio vel B. ante finem anni novitatis professo sit in articulo mortis? num. 4.

An monachus, & eius nomine monasterium retinat sicut suavis, & omnia iura filiorum? num. 5.

Quia si se professus in monasterio incipiat? num. 6.

Societatis IESU possident bona in communione, iure tam sucedentia in bona sua rerum religiosorum parent, ut confit ex Bulla Greg. XIII. qua confirmavit institutum Societatis IESU, quae incipit: Quanto fructuagile, & ex Bulla ejusdem, quae incipit: Aperiendae, ibi: non propter emissa bonyssimadecora publica, aut per morem illos, debemus illa, aut Ecclesia, vel Collegium dicti Societatis succedere profi. Idem Congregatio generalis 3. canon. 4. & habetur in configurationibus Societatis part. 6, c. 6. 12. & in utroque loco dicitur professos Societatis IESU, & coadiutores formati nihil omnino proprii amplius posside posse, & else incapaces hereditare successions. At qui fola biennii vota emiserit, retinent ad tempus dominium illorum honorum, ut dicatur in utraque Bulla, & in constit. 4. part. 4. c. 4. S. 5. in declar. litera E. & in examine 4. c. 4. S. 5. & c. 5. 2. c. 1. q. 7.

Quid si *ei* professus in monasterio incipiatur? num. 6.
aut si monachus decedat vivo patre, & an tunc succederet monasterium, etiam ipso monachis ita volente, & quid si sit absum, an monachus vivat? *sq. n.*
Quid de monasteriis, in quibus religiosi habeant bona in particulari, ut in monasterio tertii ordinis Domini Franciscani? *n. 8.*
Quibus actionibus agat monasterium circa bona, quare ratione monachii sibi competit? *nunq.*
An monachos non instituto rumpatur testamentum paternum? *nunq. 10.*
An integrum sit patri meliorare in tertia honorum parte filium professum, & si hereditatis renunciarit, aut sit professus in ordine Minorum, aut Societas IESU? *n. 11.*
An per professionem perdatur nobilitas? refutari quadam sententia, *nunq. 12.*

Tridentini sif. 25. de regul. c. 3. Quidam vir factis doctus (ut referit se audiisse *Manuel* ex. art. 14.) tenuit id non concedi his monialibus in eo decreto. Dicitur, quia iis solis conceditur, quibus iuxta suas constitutions id interdicendum erat. At constitutions alia sunt à regula, nec sub illa comprehenduntur; sed utriusque mentionem fieri oportebat, ut constat ex eodem Trident. eadem sif. 25. de regularibus, ibi; sub quicunque regula, vel constitutionibus, & regulis. Non ergo id censorum concelebrum predictis monialibus, utpote quia ex praecerto sua regule nequeunt bona in communione possidere, eo vel maximè quod Trident. eadem sif. 25. de regularibus, cap. 1. summopere commendetur, ut substante omnes regulares ad regulam sua institutum vitam componere. Deinde potest id probari, quia videtur comprehendi in exceptione fratrum Minorum de obseruancia, utpote quia sub eadem regula paupertatem vivent. Ceterum absque dubio dicendum est, ei licet bona in communione possidere. Primum, quia per Tridentinum in eo decreto in conciliacione habendi boni in communione expressis omnia virorum, & monialium monasteriorum; in exceptione autem solos fratres Minorum, & Capucinorum exprimit. Ergo moniales Sanctae Claretæ remanent sub concelebratione, quippe exceptio suis terminis contineri debet, ut notat *Monachos cap. unicus numero 3.* de statu reguli, in 6. Et ubi *Probus* in addit. num. 11. Et ubi *Archidiaconus* num. 3. vestis, reverentia. Eo vel maxime quod appellatione fratrum Minorum non veniant sorores dicti ordinis, ut tradunt *Bald.* I. tres fratres, num. 1. si de patre C. & quicunque num. 16. C. de fratris fuga. *Gambra* tractatu de excommunicatis num. 19. Et i. umquam, verbis superius n. 42. C. de revocando, donationib. & passim illi Doctores, nemine, quem videbimus, contradicunt. Quare illius monachis nomine retinet monasterium omnes qualitates, & prærogativæ filiorum, ut de jure fangiuntur, & cognationis probat. *Gloss.* ex. 1. fin. & hoc autem verb. parentum & ibi *Bald.* nu. 4. & multi alii, quos referunt, & sequuntur *Tiraguel*, de nobilitate c. 6. nu. 30. & c. 6. nu. ultima. *Statistica de conciliaturis ult. volunt.* lib. 8. tit. 12. nu. 25. *Molina* lib. 1. de primog. c. 13. num. 47. *Averandus* junior l. 40. *Tauri gloss.* num. 33.

6 Quod quid intelligit in monasterio habente bona in communione, quia, cum iis monasterio iis parentibus, ac proinde incapaci succedenti, reputetur professus tamquam mortuus-quod omnia successiones jura, non retinet nisi suitas, ut bendit *Bartol.* auct. ingressi, in 2. lectura, num. 64. C. de sacro. *Ecclesi. Aratus* c. in presentia, num. 03. de probat. *Parvus* L. *Gallos* §. & quid si tantum nu. 50. ff. de liber. & post. & ibi *Marius Salamonius* num. 40.

7 Secundum intellige, dummodo monachus ille vivat. Nam ubi primum ante delatum sibi parentum hæreditatem obicit, secundus prorūs iis monasteri. Et ratio est, quia cum ius succedendi non competat, nisi post eius obitum, cui succedendum est, professus nequit hoc ius in monasterium transferre, sed solam spem, quæ evanescit, ubi primum professus illi definit illi filius illius monasteri, ut infra de acquisitione per arrelegationem §. mortuo. Atque ita docent optimi *Gloss.* finalis, c. *Aratus* 18. g. 1. *Felius* alias allegans, c. in presentia num. 65. de probat. *Parlades* alias allegans, sed fallo, in sequentia, quod, differentia 147. §. 1. nu. 17. Quare minus bene *Faber* l. final, num. ult. C. de sacro. *Ecclesi.* *Dicitus* tentiente veritatem relinquunt cogitandum, *Gutierrez* verb. mortuus c. n. 102. ait, monachum obuenient vivo patre transfracte in propria bona, & qualiter ei derogari possit. Secunda, de modo, quo succedit quod acquirendum dominium, & possessionem. Tertia. An succedit abique aliqua monachichædis editione?

8 Quatio prima. Quo iure monasterium succedendi capax succedit in omnia professi bona, de quibus ante professionem non disponuerat; & qualiter confutandæ, pâco, aut statuto possit ei juri derogari. Et quidem constat monasterium habens ius successionis succedere in omnia religiosi bona, de quibus ipse ante professionem non disponuit, sive ab ipso ante professionem, sive post professus, sive titulo donatiōnis, hæreditatis, aut quocumque alio accquirerit. Et ita quicquid acquirit monachus, acquirit suo monasterio. Constat ex §. si qua mulier aut. de sanctissimi Episcopi. & illud quicunque aut. de monachis & aut. si qua mulier & aut. ingressi C. de sacro. *Ecclesi.* & c. si qua mulier & c. quia ingredientur, 19. g. 3. & 4. regia 17. tit. 7.6. Ex quibus constat hoc solo iure humano inducunt: cum nullum aliud ius hoc disponens inventari. Idque clarevidetur dicere Doctores omnes, quos infra referentes, dicentes confutandæ alibi hunc juri derogatum esse: non habent cum vobis hoc, quatenus iure civili inducunt illi, cum de monachis expresse constitutum, ut bene ait *Azor* tempo 1. inf. moralium lib. 12. c. 8. quod. 1. Quod idem latroni probavimus suprà. Nec quatenus inferior in decreto à *Gratianus* ex. c. si qua mulier, ut ibidem num. 6. probavimus: sed habet vim, quia est approbatum à *D. Greg.* *Papa* lib. 6. regis idem. 2. epis. 7. & referunt c. quia ingredientur, 19. g. 3. ibi, sed regi coram episcopis iuris fiant, aperte legis definitione derogaunt. Idque etiam communis consensu omnium Pontificum receptum est. Ex eo autem decreto constat, originem hujus concessionis esse ex iure illo civili: cum *D. Greg.* ad illud configitat dicens, sic aperte legis definitione derogatum est. Idque iure optime faciunt est: nam ratio potest, ut le deicantis Deo, & monasterio per professionem, non solum se, sed omnia etiam sua illi deducit, quo plenior sit oblatio, & dedecet quidem te offerentem Deo, & ecclesiasticis sua relinquere, qui in iustis profanis ex spenderem. Item, quia cum evangelicis confessionibus sit ea pauperibus distribuit, nullis pauperibus convenientius dari possunt, quam religiosi alendis, qui volunt

8 Quod intellige in monasteriis, in quibus religiosi non habent in particulari bona; si enim illa habeant, ut sunt monasteria tertii ordinis Divi Francisci, & tertii ordinis Dominici, in hec non succedit monasterium. Sic docent *Angulus* verb. religiosi num. 53. *Sylvester* verb. religio 6. q. 1. dicto 2. *Taberna* verb. religio 2. 34. num. 35. *Greg. Lop.* 1.7. verb. Empereador, tit. 1. par. 6.

9 Ex his deducitur, primo monasterium in his, quæ sibi acquiruntur, vel in quæ ex monachi persona succedit, illis actionibus agere, quæ professo ante ingressum competent, quippe in omnia ejus iura succedit. Atque ita docent *Innocentius* c. in presentia num. 4. de probat. & ibi *Hilarius* num. 7. Et *Antonius* num. 10. *Abl.* nu. 77. *Angelus summa* verb. religio num. 59. *Sylvester* verb. religio 6. g. 2. *Taberna* verb. religio 9. 39. num. 40.

10 Secundum deducitur, si pater filium monachum non instituat, rumpi posse testamentum, tamquam filio præterito, cum omnia filii iura retinane monachus, & ejus nomine monasterium. Atque ita docent *Paulus* l. si filius, qui in posteritate natus est, aperte legis definitione derogaunt. Idque iure optime faciunt est: nam ratione potest, ut le deicantis Deo, & monasterio per professionem, non solum se, sed omnia etiam sua illi deducit, quo plenior sit oblatio, & dedecet quidem te offerentem Deo, & ecclesiasticis sua relinquere, qui in iustis profanis ex spenderem. Item, quia cum evangelicis confessionibus sit ea pauperibus distribuit, nullis pauperibus convenientius dari possunt, quam religiosi alendis, qui volunt

10 Doctores recentiores *Segura* l. cohæredi §. cum filia num. 71. ff. de vulgaris. *Molina* lib. 1. de primog. cap. 13. num. 78. Sed major difficultas est, si filius illi suifler professus in ordine Minorum, aut in Societate JESU, aut coadjuutor ejus formatus, an possit in tertio meliorari à parentibus? Et videatur posse, quia est verus filius, sicut potest meliorari filium professum in aliis religionibus, qui renunciavit; quamvis iure legitima preterea careat. Sed ex ultimo non posse, quia quoad omnia successioni jura reputantur quæ naturæ liter mortuus, & quoad hoc perdit omnia filiorum jura, ut diximus supra: atque illud tertium est filiorum legitimæ: nec est filius de filio renunciante, qui professus sit in religione capaci succedendi, quia per renunciationem illam solam excluditur à necessaria parentum successione, non tamen à voluntaria, si ipsi velint eum inlinueri, & institutus à patre recuperat omnia iuris filii. Et de professo in ordine incapaci sentit, quod non possit meliorari à contrario sensu, *Segura* proximus allegatus, quia expressè dicit posse, quando in ordine capaci, ut diximus hoc lib. supr. Et id ex ultimo possit hinc professum, qui renunciavit, meliorari in ea tertio bonorum parte.

12 Quardum deducitur, quid in ea quædame tentiendum sit, an per professionem amittatur nobilitas professi? Quidam id existimat. Dicuntur, quod per professionem mortalitatem mundi, & omnino ejus pompis. Item probatur ex scriptis 27. g. 2. & c. prefatis 20. g. 3. ubi habetur, dignitatem nobilis amitti per professionem; & tenet *Glôsta* finit. 1. verb. abg. delectio personarum de statu monachorum, & c. 1. verb. ingeniosi purg. canon, atque ita centent *Decius* c. 1. lectura, ingredi num. 5. C. de sacro. *Ecclesi.* *Barbatius* c. quinque n. 2. de testamento. Jean. Andr. *Hilarius*. Abb. *Albertus*. *Felinus*. *Mathias de Affiliis*, & multi alii, quos referunt *Tiraguel*, de nobilitate c. 27. num. 1. & 2.

13 Ceterum dicendum est nequamque perdi: quia est quoddam fangius ius, & subinde naturale, ac incommunabile. *I. ius agnationis* ff. de patre. Nec oblat religiosum mortuum esse mundo, non enim est mortuus quod naturalia perdenda, sed quoad illorum contemptum, & quod professionem proprie voluntatis, & honorum temporalium. Nec c. scriptis, nec c. prefatis, id probatur: tantum enim dicunt amitti dignates nobiles facultates, ut *Dicetus*, *Montanus* cap. 2. de refatam. *Montanus* lib. 5. fori, tit. 5. l. 10. verb. n. in homine, *Menchaca* de successione lib. 3. in l. 1. quando. §. lib. num. 90. *Laderibus* conf. 74. num. 27. lib. 1. Eamdem distinctionem cum quadam limitatione sequitur *Paulus* ea 1. de nobilibus, §. hec etiam num. 2. dicunt cum esse veram quodam flattery loqueretur de succedendi inhabilitate. Atque ita si dicat, ut ingrediens sit inhabilitas ad succedendum, varietate: non autem, si dicat, ut ingressus sit inhabilitas. Si autem statutum loquatur de successione actuali disponens, ut in ingredients, vel ingressus non succedat, ait nullatenus valere, quia succedere, vel non succedere pendet ex futuro eventu, cum defertur hereditas: antea enim non dicunt quas succedere: at cum defertur hereditas, jam est illi religiosi proinde incapax, ut statuto facultari ligetur; inhabilitas autem conferetur in tempore ingressus, & sic potest affectare illum, cum incipit ingredi; adhuc enim est subditus, non autem postquam est ingressus. Eamdem *Bartol.* distinctionem sequitur *Bald.* l. final. nu. 14. C. de patre, cum quadam limitatione, nempe, ut id statutum non valeat quod legitimam: at que ad reliqua bona valeat, quando disponit de ingrediente, non autem quando de jam ingresso disponit.

14 Tertia, & verissima sententia rejectis duabus primis tantum omnino falsis, afferit id statutum utrovis modo conceptum esse iniquum, & iritum, quia quibuscumque personis in temporali administratione non versatur, ut ex gradu Doctoris, conlungen, non dependerit per professionem, ut optimo concipiatur statutum, cuius effectus diriguntur in temporibus, quo ille est ingressus religiosum, in eaque professum: nam usque ad illud infans, quo vere professus est, non excluditur a successione, nec illius incapax redditur; tunc autem omnino exceptus a jurisdictione facultari: ergo nullatenus potest eo statuto facultari ligari. Et confirmatur, quia idem est aliquid fieri tempore inhabiliti, & ejus effectum conferri in tempore inhabiliti, l. quod spons. C. de donat. ante missas. Ergo quamvis statutum hoc fiat ante ingressum, & sic tempore habili, erit iritum, eo quod eius effectus confert post ingressum, & in tempore inhabiliti.

Secundo, quia leges civiles, quantumcumque clericis favorebiles, expressam ipsorum mentionem facientes, ipsos non ligant, ut diximus, nequecumque sunt odiosa, quales sunt excludentes ipsos a paterna successione. Tandem quia ab omni veritate, & Christiana pietate alienum est, dicere privilegia ab Imperatoribus concessa Ecclesiæ, & ecclesiasticis personis posse ab ipsim Imperatoribus auferri: nam ex quo illa concediere, & ab ecclesiasticis acceptata sunt, carent prorsus jurisdictione illa auferendi abque confusu Pontificis, tum quia, cum jurisdictionem in ecclesiasticis personis non habeant, nequecum potestat habent auferendi rei illi datæ, ab eisque accepta: tum etiam, quia non optime ait Bellarminus statim referendus, totus orbis, a quo Reges jurisdictionem accepunt, in has exceptiones contentis, suntque a Pontificibus approbatæ, ut optimè tradunt *Bart.* l. privilegia, num. 3. C. de sacrafanci, *Ecclesi.* *Cesar.* quæf. præc. cap. 31. num. 3. *Lectione* 2. part. 4. questione 20. art. 4. *Bellarminus* in suis controversiis romo 1. part. 2. controversiis 5. de monib. Ecclesiæ militantis lib. de cler. cap. 2. in fine,

fine, Molina tom. 1. de iustis, disputatione 31. colum. 6. vers. ter-
ta, vero pars. Eter his patet refutatio ad rationem utrius-
que sententiae precedens. Et ideo hanc sententiam susti-
pent Dominicus cap. quatinus pastum num. 10. de patib. in 6. Al-
cisi, auct. cass. num. 8. C. de sacrof. Eccl. Salvestrus I.
Deo nobis, & etiam cognitum num. 4. C. de Episcop. Cleric. Ri-
pa I. & qui regnati, el 1. num. 39. ff. ad Tresel, Romanu-
l. final. num. 3. & 32. C. de patib. & ibi Iason num. 26. Ful-
guris num. 11. Dicitus num. 28. Franciscus Aretinus num. penul.
Gozadinus num. 21. Curtius senior num. 34. Purpuratus numer.
35. & 35. Bolognetus citatus Claudio; & Rinaldo ibi nu-
mer. 205. Alex. I. stipulatio hoc modo concepta, num. 25. ff. de verbo-
rum oblig. & ibi Cumanus num. 11. item Decius c. in presen-
tia edit. num. 195. de probat. Fidelis, num. 38. Ferreus num.
91. Mattheianus singulari 144. nota mirabilis. Paulus consil.
34. num. 4. volum. 1. Rutilus conf. 204. num. 10. vol. 1. Bartho-
lomeus Societas inter confitas Rutilus, conf. 205. num. 2. & 6. vol.
1. Rutilus inter eadem confitas, conf. 206. num. 4. Parisius conf.
65. num. 15. vol. 2. Roland, conf. 35. num. 26. volum. 3. Cos-
talius referens de patib. 3. part. 9. 2. num. 4. vers. illud sane,
Hondeodus multos alios referens conf. 11. numero 14. volum.
2. Bursarius conf. 151. num. 69. lib. 2. Bertrandus conf. 155. nu-
m. 23. vol. 1. Menchelus alios referens conf. 196. num. 32. volum.
2. & de presumpt. lib. 4. presumpt. 33. num. 24. Cesarialis alios
referens in suis 9. communis, q. 423. in fin. Crassus de suc-
cess. q. successo ab iurefacto, q. 8. num. 3. Rinaldus junior conf.
85. a. num. 26. vol. 1. Lutus Zecchatus de Repub. ecclastica-
ria de regimientibus c. 3. num. 14. ampliat. 21. Manual. 9. regular-
em. 2. quod. 77. art. 3.

19 Valeret tamen lex civilius statuens masculos in suc-
cessione praeferendos feminis, nec oblatare, quamvis feminae
aliquae efficiunt moniales, adiuv enim a legi ligantur,
et ipso polloponerent malitias. Ratio est, quia lex
civili generaliter ob bonum publicum edita, nec mentio
nem clericorum, aut religiosorum faciens, nec in illorum
favorum edita, ligat aquae illos, ac laicos, ut duximus lu-
bra: sed huiusmodi est haec lex: ergo omnes ligat. Secun-
do, quia, cum tam facultates, quam clerici, ex iure civili
jus succedent habeant, & eodem iure legitimam assignen-
tur, poterant quidem per legem generaliter editam non fa-
cientem mentionem clericorum privari in aliqua parte ju-
re successionis, nisi delatae hereditatem. Et confirmatur,
quia nemo dubitate poterit legem generaliter legitimam filio-
rum ministrum afficere quoque clericos, & religiosos: &
ita alios optimè sultinet Molina lib. 2. de primog. 1.0.
num. 82. atque idem optimè docet etiam Bacca de no-
minal. lib. 1.4. num. 32. licetiam Principis ad infinitendum
majoratum ex legitimis filiorum relatis eius legitimam ali-
mentis, extendi quoque ad legitimis filiorum, qui tunc
sunt clerici, aut religiosi. Quid si oppositum communem Do-
ctorum resolutionem esse, quos ibi refert Molina num. 81.
dicentium statuum excluens feminas à successione pa-
rentum propter masculos, valere quadam feminas, que
temporis facultates sunt; facio quod ad eas, que tunc
sunt moniales. Respondet bene Molina ex numero 82.
Atrinam hanc intelligendam esse de stato inferioris Principis,
si enim Principis supremi esset, omnes comprehen-
deret.

SUMMARIUM.

An monasterium succedit in bona professa tamquam heres, & jure
hereditatis id refert quidam sententia, num. 20.
Sententia auctoris, num. 21. & 22.
An dominum, & professo bonorum profesi transferatur in mo-
nasterio abhuc traditione? num. 23.
Quid si bona transferatur abhuc persona? & generaliter in Ec-
clesiam transferatur hec abhuc traditione? num. 24.
Quid si bona non transferatur accessori, sed aquae principi-
liter in monasterium? Refutar quadam sententia, num-
ero 25.
Sententia auctoris, num. 26.
Quid si monasterium illi acquisitioni contradicat? num. 27.
Quid si bonis, in qua religiosis post professionem succedit? nu-
mero 28.
An bona transferatur abhuc persona? & generaliter in Ec-
clesiam transferatur hec abhuc traditione? num. 29.
Quid si bona non transferatur accessori, sed aquae principi-
liter in monasterium? Refutar quadam sententia, num-
ero 25.
Sententia auctoris, num. 26.
Quid si monasterium illi acquisitioni contradicat? num. 27.
Quid si bonis, in qua religiosis post professionem succedit? nu-
mero 28.
An bona transferatur abhuc persona? & generaliter in Ec-
clesiam transferatur hec abhuc traditione? num. 29.
An bona non transferatur accessori, sed aquae principi-
liter in monasterium? Refutar quadam sententia, num-
ero 25.
An indicat facta a minore auctoritate curatoris, iuramento: &
si sit rerum immobiliarum, decreto iudicis? num. 31.
An indicat ea auctoritate, si fiat a prædicto, ante muto? nu-
mero 32.
An monasterium tenetur confidere inventarium, & eo non con-
fessio tenetur ultra vires hereditatis? num. 33.
Quid si peracti legatarii bonorum descriptionem fieri? & quid in
tome confessio? num. 34.

20 Quæstio secunda. Qualiter succedit monasterium in
professi bona, & qualiter eorum acquirat dominium.
Quidam sententia monasterium succedere in bona professi ju-
re hereditario, & cuiusdam successionalis. Sic Glossa, aucten-
tia final.

si qua mulier, verb. competere, in fine, C. de sacrof. Eccl. Ab-
bericus auctent. ingressi, num. 7. in fine, C. codem. sit. Barbatus
c. in presentia, num. 125. de probat. Angelus in summa verb. mo-
nasterium, num. 4. Sylvester verb. religio 8. quiesc. 2. Taberna verb.
monachus, g. 15. num. 26.

21 Sed commune, & verissimum Doctorum placitum est

monasterium succedens in monachi bona non esse proprie-
tatem; nec iure hereditario illi succedere, sed iure cu-
jundam acquisitionis naturalis, & accessoriae persona. Quippe,
eo ipso quod persona in monasterium transfertur, trans-
cunt quoque accessoria bona. Probatur ex auct. ingressi C.
de sacrof. Eccl. ibi, ipso ingressi f. suaque dedicat Deo. Nam
ipso ingressi est id, quod ipso facta quo ingreditur quis
religionem: & ex h. illud auctent. de monachis, b. sequitur
omnino personam, quæ verba denotant ipso iure, & per quam-
dam lequelam. Atque ita docet Innocentius c. in presentia num.
6. de probat. & ibi Tapa num. 26. Ful-
guris num. 21. Curtius senior num. 34. Purpuratus numer.
35. & 35. Bolognetus citatus Claudio; & Rinaldo ibi nu-
mer. 205. Alex. I. stipulatio hoc modo concepta, num. 25. ff. de verbo-
rum oblig. & ibi Cumanus num. 11. item Decius c. in presen-
tia edit. num. 195. de probat. Fidelis, num. 38. Ferreus num.
91. Mattheianus singulari 144. nota mirabilis. Paulus consil.
34. num. 4. volum. 1. Rutilus conf. 204. num. 10. vol. 1. Bartho-
lomeus Societas inter confitas Rutilus, conf. 205. num. 2. & 6. vol.
1. Rutilus inter eadem confitas, conf. 206. num. 4. Parisius conf.
65. num. 15. vol. 2. Roland, conf. 35. num. 26. volum. 3. Cosar-
alius referens de patib. 3. part. 9. 2. num. 4. vers. illud sane,
Hondeodus multos alios referens conf. 11. numero 14. volum.
2. Bursarius conf. 151. num. 69. lib. 2. Bertrandus conf. 155. nu-
m. 23. vol. 1. Menchelus alios referens conf. 196. num. 32. volum.
2. & de presumpt. lib. 4. presumpt. 33. num. 24. Cesarialis alios
referens in suis 9. communis, q. 423. in fin. Crassus de suc-
cess. q. successo ab iurefacto, q. 8. num. 3. Rinaldus junior conf.
85. a. num. 26. vol. 1. Lutus Zecchatus de Repub. ecclastica-
ria de regimientibus c. 3. num. 14. ampliat. 21. Manual. 9. regular-
em. 2. quod. 77. art. 3.

22 Nec tamea hoc accipendum de bonis habitis à mo-
nacho tempore ingressi, sed etiam de acquisitioni postra, &
quo ad neutra in hoc est differentia. Quippe eadem iure
id est, de voluntate illa universalis omnia acquirit. Sic Be-
rous c. in presentia, num. 556. in fine.

23 Quare in hoc est differentia inter monasterium, & ve-
ros heredes, quod hi non sunt domini quoque heredi-
tarium adest: nec ubi adiungit intelligunt bona heredi-
taria possidente, donec corpoream eorum possitionem
fuerint adepti, i. cum heredes, ff. de acquir. possitione, illud
vero, cum primum quis prothecet, acquirit non solum
dominium, sed & omnia bonorum ejus possitionem, quia
id est proprium successionalis universalis accessorium ad trans-
lationem personae, ut contingit in bonis arroganti, quæ per
arrogationem transferuntur cum persona in ipsam arrogan-
tiam, i. si adoptaveris, ff. de precario. Atque ita tradunt Glossa
ita alios allegans optimè sultinet Molina lib. 2. de primog. 1.0.
num. 82. atque idem optimè docet etiam Bacca de no-
minal. lib. 1.4. num. 32. licetiam Principis ad infinitendum
majoratum ex legitimis filiorum relatis eius legitimam ali-
mentis, extendi quoque ad legitimis filiorum, qui tunc
sunt clerici, aut religiosi. Quid si oppositum communem Do-
ctorum resolutionem esse, quos ibi refert Molina num. 81.
dicentium statuum excluens feminas à successione pa-
rentum propter masculos, valere quadam feminas, que
temporis facultates sunt; facio quod ad eas, que tunc
sunt moniales. Respondet bene Molina ex numero 82.
Atrinam hanc intelligendam esse de stato inferioris Principis,
si enim Principis supremi esset, omnes comprehen-
deret.

24 Quando tamen hoc est differentia inter monasterium, & ve-
ros heredes, quod hi non sunt domini quoque heredi-
tarium adest: nec ubi adiungit intelligunt bona heredi-
taria possidente, donec corpoream eorum possitionem
fuerint adepti, i. cum heredes, ff. de acquir. possitione, illud
vero, cum primum quis prothecet, acquirit non solum
dominium, sed & omnia bonorum ejus possitionem, quia
id est proprium successionalis universalis accessorium ad trans-
lationem personae, ut contingit in bonis arroganti, quæ per
arrogationem transferuntur cum persona in ipsam arrogan-
tiam, i. si adoptaveris, ff. de precario. Atque ita tradunt Glossa
ita alios allegans optimè sultinet Molina lib. 2. de primog. 1.0.
num. 82. atque idem optimè docet etiam Bacca de no-
minal. lib. 1.4. num. 32. licetiam Principis ad infinitendum
majoratum ex legitimis filiorum relatis eius legitimam ali-
mentis, extendi quoque ad legitimis filiorum, qui tunc
sunt clerici, aut religiosi. Quid si oppositum communem Do-
ctorum resolutionem esse, quos ibi refert Molina num. 81.
dicentium statuum excluens feminas à successione pa-
rentum propter masculos, valere quadam feminas, que
temporis facultates sunt; facio quod ad eas, que tunc
sunt moniales. Respondet bene Molina ex numero 82.
Atrinam hanc intelligendam esse de stato inferioris Principis,
si enim Principis supremi esset, omnes comprehen-
deret.

25 Ultimum limitatur, ut accipendum sit de bonis, quæ
religiosis tempore professionis habebat. Quippe alia bona,
in qua post professionem succedit, acquiruntur quo ad so-
lum dominium monasterii, dum non intervenit traditio, ob
generale Ecclesiæ privilegium, cuius minimus num. 25.
Atque ita docet Abbas c. in presentia, num. 74. de probat. & ibi
Ancharanus, & ultimo, Barbatius num. 125. Decius in nova editio-
ne, num. 295. & ultimo.

26 Hac autem possit, cum abhuc alio hominis fa-
cio a jure transferatur appellatur civilissima, & fida, non
vera, ut bene docet Tiraguel, tract. de rem. & re-
cipienda possitione, remedio 1. s. 36. & 37. Tapa edem n. 18.
qui bene n. 19, cum Tiraguel, & Covari, ibidem addit. hanc
potiri omnibus veras possitionis commodis, quæ sunt fe-
tugiantaria, & ibi n. 20. late enumerat.

27 Tertia temperatur, nil monasterium tempore profes-
sionis contradicit acquisitioni bonorum; tunc enim quando ex post
facto contradicit; cum enim iam tunc sint acquisiti domi-
num & possit, nequit a se abdicare abhuc juris
ministrat. Sic Paulus ex auctori, ingressi.

28 Ultimum limitatur, ut accipendum sit de bonis, quæ
religiosis tempore professionis habebat. Quippe alia bona,
in qua post professionem succedit, acquiruntur quo ad so-
lum dominium monasterii, dum non intervenit traditio, ob
generale Ecclesiæ privilegium, cuius minimus num. 25.
Atque ita docet Abbas c. in presentia, num. 74. de probat. & ibi
Ancharanus, & ultimo, Barbatius num. 125. Decius in nova editio-
ne, num. 295. & ultimo.

29 Hac autem possit, cum abhuc alio hominis fa-
cio a jure transferatur appellatur civilissima, & fida, non
vera, ut bene docet Tiraguel, tract. de rem. & re-
cipienda possitione, remedio 1. s. 36. & 37. Tapa edem n. 18.
qui bene n. 19, cum Tiraguel, & Covari, ibidem addit. hanc
potiri omnibus veras possitionis commodis, quæ sunt fe-
tugiantaria, & ibi n. 20. late enumerat.

30 Nec hanc bonorum translatio excedens summam lege
taxatam indiget infusione: quia non est mera donatio; &
sicut & mulieri integrum est omnia bona in dorem dare
ab hanc locum omnia remedia possit: & remedium, retinendæ
& recuperandæ possitionis, remedio 1. s. 36. & 37. Tapa edem n. 18.
qui bene n. 19, cum Tiraguel, & Covari, ibidem addit. hanc
potiri omnibus veras possitionis commodis, quæ sunt fe-
tugiantaria, & ibi n. 20. late enumerat.

31 Nec etiam indiger facta a minori auctoritate curato-
ris, nec aliquo judicis decreto. Quid alieno facta hæc fati-
consequenti persona, atque iure auctoritate. Atque ita
tradunt Lopus alegat. 25. n. 3. & ibi Mandolus in adit. verb.
accessori Innocent. c. in presentia num. 5. de probat. & ibi Ho-
ffmann. lib. 1. s. 1. & Anton. num. 15. Ab-
bas n. 10. & n. 54. Baldus n. 36. Bellameria n. 15. Decius in nova
edit. n. 96. notab. 1. Aretinus n. 13. Ferreus n. 35. Bocarius n. 149.
Manua n. 21. Cynas auct. ingressi n. 5. & 6. C. de sacrof. Eccl.
& ibi Odefridus n. 4. Bellameria qu. 7. Bart. in 2. lectura p. 48.
Alberic. n. 19. Decius n. 7. Iason n. 6. & l. final. n. 34. C. de pa-
tib. Romanus conf. 394. n. 2. & 3. Bellola verb. legare, num. 17.
Angelus verb. minor, n. 2. & ibi Sibister in fine, Taberna qu.
2. num. 3. Armilla in fine, Francis in suis qui in materia pe-
nitentiarum qu. 4. n. 7. & 10. & multis allegans Tapa ex auct. ingressi verb.
fus. c. 5. num. 3. Iason Clarus lib. 3. receptarum. & bell. qu. 28.
n. 3. Caldas l. si curatorum verb. hanc contrarium, n. 2.8. C. de in-
tegrum restituti, Spino specul. teb. glo. 12. principal. n. 45.
Mendez repetit. l. cum operet. 3. num. 154. C. de bonis que libe-
rit, Ludovic. Lopez lib. 2. de contristibus, c. 39. qu. 3. notab. 5.
Nec efficiatlym juramentum ob eandem rationem, ut
bene tradunt Iason ex a. c. in presentia, num. 12. Berou n. 93.
Spino proxime allegatus.

32 Atque idem dicendum est de prodigio, cui bonorum
administratio est interdicta affigata sibi curatore: alienat
enim bona ingredientem religionem abhucque curatoris
auctoritate, quia eadem est ratio. Atque ita tradit Antonius
ex a. c. in presentia n. 55. Abbas num. 54. Albericus ex auct. in-
gressi num. 29. & ibi Iason n. 3. Signorius n. 34. Tapa ibi alio
allegans, verb. sua, c. 5. n. 12. Ros. verb. legare, n. 17. Ange-
lus verb. religiosi num. 55. Sylvester verb. religio 6. qu. 1. dict. 4.

33 Tandem audiendi non sunt. Albertus d. auct. ingressi,
n. 7. Angel. verb. monasterium, num. 4. Taberna verb. monachus,
n. 15. num. 16. dicentes monasterium succedere jure heredi-
tariorum, ac proinde non confito inventario teneri infolu-
dum ad omnia debita, & legata iniuriorum cumque
aliorum hereditum, posse tamem refutare letum le in-
veniens in illarum minorum. At dicendum est minimè adrin-
gi ad confidendum inventarium, ac subinde eo non confe-
ctio nullatenus teneri infolidum, nec ultra vires heredi-
tariorum: quia, cum non succedit jure hereditario, non confe-
ctio cum creditoribus, & legatariis quæ contrahere. Atq[ue] ita tradunt Antonius c. in presentia num. 28. in fine, & ibi
Felix n. 1. in fine Bartol. auct. ingressi, in 2. lecturas, 58.
& auctent. si qua mulier n. 16. C. de farcian. Eccl. Baldus l.
fin. n. 3. C. de iure delibera, & Bertrandus conf. 12. num. 3.
Bartolomeus de Epif. p. 4.3. (habetur 1.3. traditum
p. 7.) Phanucus trax. de inventario p. 7. n. 79. (habetur 1.8. tra-
ditum p. 2.) Rolandus de confessione inventarii 2. p. 9. 12. a. num.
6. u[er]o q[ui] 19. Menchelus de success. creationib[us] lib. 2. 16. num. 15.
Crafus de success. ad integrato si hereditatis Ecclesiæ consulari,
non debet minus operari, quam tacita, & id dicendum est
eius virtute inesse tunc dedicationis tacta, & accessio-
ris, quam etiam expresa, & principali facta a virtutem
illius augendam. Nec etiam obstat secundum, quia id pro-
cedit, quando provisio hominis tendit ad tollendam legis
provisionem, non autem quando tendit ad augendam.

34 Quando tamen hereditas aliqua defertur monacho,
& ad monasterium potest compelli a legatarii facere inven-
tarium non sumpibus monasterii, sed petentium, quæ confe-
ctio minima monasterii nocet, & possit legataris prodi-
plicare. arg. 1. s. 1. Item Varior. ff. de aqua pluvia, ibi; Qui
factio milie prodespose, ipsi nulli noctis: ob, hac equitas
genit: eti jure frictio deficiuntur. Et ita dicitur Bertrandus conf.
168. n. 2. vol. 4. Similiter tenebitur monasterium ad petitio-
nem legatariorum, & creditorum pati bona profici describi.
Quippe id est generale in omnibus inventariis facere non
obligatis, ut alii citatis tradit Molina lib. 1. de prime-
gen. c. 15. n. 34. Immo: & in foro conscientia tenebitur mo-
nasterium earum bonorum descriptionem facere, que non est
in inventarium, quando profilius habet ascendentem, aut de-
scendentem, aut alios, qui ex testamento ante profiliionem
conditio ei successori sunt, aut creditoris, quibus solven-
dum est, ut content bona, in qua illi successori sunt, aut
an extent bona ad satisfaciendum creditoribus, ut in limi-
tate de patre, qui bonorum adventitorum filii inventarium
facere non tenetur, tradit Molina Societas JESU t. 1. de iure
disputat. 219. ad finem.

SUMMARIUM.

An hereditas delata monache acquiratur immediatè monasterio ab
sque monachis additione? resursum quadam sententia, n. 35.

Sententia Autoris, num. 36.

An factum ita sit necessaria licentia superboris ad acceptandum
hereditatem, & legatum, ut alter sit irritum quod sit?

num. 37.

An legatum abhuc possit, cum abhuc possit remedia possit:
et recuperandæ possitione, remedio 1. s. 36. & 37. Tapa edem n. 18.

qui bene n. 19, cum Tiraguel, & Covari, ibidem addit. hanc
potiri omnibus veras possitionis commodis, quæ sunt fe-
tugiantaria, & ibi n. 20. late enumerat.

30 Nec hanc bonorum translatio excedens summam lege
taxatam indiget infusione: quia non est mera donatio; &
sicut & mulieri integrum est omnia bona in dorem dare
ab hanc locum omnia remedia possit: & remendum, re-
cipiendo possit: resursum quadam sententia, num. 39.

31 An legatum abhuc possit, vel patrato possit monasterium quer-
lare in officiis solitamente intentare, & testamentum rumpere?

Sententia Autoris, num. 50.

An monachus excedens, vel patrato possit monasterium quer-
lare quadam sententia, num. 49.

An monachus excedens, vel patrato possit monasterium quer-
lare in officiis solitamente intentare, & testamentum rumpere?

Sententia Autoris, num. 51.

An efficiatlym juramentum ob eandem rationem, ut
bene tradunt Iason ex a. c. in presentia, num. 12. Berou n. 93.

Spino proxime allegatus.

32 Atque idem dicendum est de prodigio, cui bonorum
administratio est interdicta affigata sibi curatore: alienat
enim bona ingredientem religionem abhucque curatoris
auctoritate, quia eadem est ratio. Atque ita tradit Antonius
ex a. c. in presentia n. 55. Abbas num. 54. Albericus ex auct. in-
gressi num. 29. & ibi Iason n. 3. Signorius n. 34. Tapa ibi alio
allegans, verb. sua, c. 5. n. 12. Ros. verb. legare, n. 17. Ange-
lus verb. religiosi num. 55. Sylvester verb. religio 6. qu. 1. dict. 4.

Summe Th. Sanchez, Pars III.

imline.

immediate monacho, & mediante eius persona monasterio, ac sub inde necessariam esse monachii aditionem. Dicitur ex l. fin. 9. t. C. de Episcop. & cleric. ubi dicitur, monachos tamquam suos heredes succedere in omnem parentum sublantiam, non obstante monachica professione: ergo hereditatem monasterio, sed cum temporis preferri sublantum, & alios heredes monasterio. Dicuntur primo, quia hereditas non acquiritur immediate monasterio, sed mediante monachi persona. Secundo, quia monachus non acquisitio non acquiritur, sed aditionem non acquiritur, sed necessariam, quia Abbas nequit actum monachii personam resipicere exequi abque eius consenserit. Et ideo hanc sententiam suffit Aetius c. in presentia, n. 86. de probat. & ibi Parisius num. 203. dicens in pungulo iurius hanc partem est veriorum, quamvis in iudicando, & consulendo non sit recendendum a contraria opione, potissimum in terra Ecclesie & inter personae ecclesiasticas. Parvus final. n. 17. C. de patris Politus tractatus de substitutionibus, ubi de vulgari q. principali, num. 47. & habet rom. 8. tractatum p. 1. Gallius in decisionibus Capena imperiali, lib. 18. dicit. 26. n. 258. & 259. Andr. Facheus in controversia iuriis lib. 6. c. 16. vers. ego video. Monachus de successione creationis lib. 3. q. 21. num. 25.

36 Quamvis autem haec sententia sit probabilis, multo tamen probabilior est contraria, dicens hereditatem acquiri immediate monasterio, ac proinde nulla opuscula monachii aditione ad eam acquirendam. Dicitur, quod per professionem omnia iura monachii, omnique eius voluntatis, translatas sint in monasterium, ut in nulla amplius voluntas monachus superpetr. c. vol. & c. non dicaris. 7. si religio ac electione, in 6. nec amplius vel monacho capaciter acquisendi. Ergo hereditas illa non ei acquiritur, sed immedietate monasterio, in quod omnia sua iura translati. Nec obstat ratio prior contraria, quippe textus ille tantum probat per professionem non amitti ius succedendi, nec iuris suicitatis, at eis non competent monacho, sed immediate monasterio, in quod per professionem transita sunt. Nec etiam obstat posterior ratio, quia monachum ita carere propria voluntate, proprio iure, ut omnia illa in monasterium translatentur, non tantum arguit, illum non potest abligare licentia adire, sed etiam illum iure audeat carere, idque sibi monasterio competere. Et ideo hanc sententiam suffit Innocentius c. in presentia, n. 7. de probat. & ibi Hispanius n. 11. Joannes Andr. n. 23. Antonius p. 28. Almon. 76. Aucher. n. 18. Ruiz. cons. 204. n. 26. vol. 1. & ibi Felin. introd. conf. 2. Villalobos cons. 206. in fin. Bartholomaeus Seccius inter easdem conf. n. 21. ff. de vulgari. & Beroe. & Raynatus. & C. de Episcop. & cleric. & Salveius cedam. & n. 3. Aetius n. 10. C. de bonis, que libertas, quamvis enim, num. 9. afficeret contraria esse veriorum, ait tamen num. 10. hanc esse benignorem, & communiorum sequentiam Paulus l. 1. ex reproductione, 2. ff. de telescop. item Alex. l. 1. quis mihi sibi ferme nra. 3. ff. de acquir. hered. & l. 1. 2. ff. de legat. 1. & l. 1. & 2. ff. de vulgari. Monachus de successione creationis lib. 3. b. 21. n. 251. Pergularius cons. 52. num. 13. vol. 2. & alii, quos Doctores hi referunt.

42 Ceterum contraria sententia est multo probabilior, affectans integrum esse monasterio adire hereditatem monachus delata, quantumvis monachus ignorat, aut contradicit, aut repudiat, atque adeo adiens tunc monasterium sucedere fecilis sublantum, & alios heredes. Dicuntur primo, quia monasterio deservit immediate hereditas illa, quamvis ex monachii persona, atque ius solus monasterio est illam adire, vel repudiare, ut probavimus n. 37. Ergo potest id efficiere ignorantia, vel invitio monacho. Secundo probatur, supponendo hoc fundationem: quamvis monachus nunc servo, nunc filiofamilias quoad honorum acquisitionem comparetur, & valde controvertatur, inter Doctores utri coram comparandus sit: at frequentissima sententia admittit in hac equiparationem ipselamdem elemptorem monasterii utilitatem: atque ideo, ut ipsi sibi sit acquiripari monachum servo, acquiripari illi, fecit ut acquiripari filio. Quod docent Bartholomeus Seccius, n. 1. q. per servum et. l. 1. n. 11. ff. de acquir. hered. Alex. l. 1. in pr. n. 10. 2. ff. de vulgari Corneus l. cum proposito, num. 12. C. de bonis, que libertas, et l. 2. ubi de vulgari; n. 81. Vincentius Cuculus lib. 3. c. 19. n. 24. & Raynatus num. 71. de testament. Andreas Facheus in controversia iuriis lib. 6. c. 16. vers. ego video. Hanc hanc sententiam illa necessariam tradunt etiam Parisius l. 1. n. 111. ff. de vulgari Decio Capella Tholoxea 226. n. unico. Molina, & Manuel p. precedenti. Allegati. Quoniam aditio hereditatis abfoe licentia superioris facta a monacho est irrita, ut bene docet Colletarius quae referit, & sequitur Nasar, comment. n. 6. in fine regal. Leonard. lib. 2. c. 1. sub. 11. n. 87. Secus, & bene ait Nasar, de acceptatione legati abfoe licentia, nulla enim est. Quibus ego addo, nec repudiationem hereditatis valere abfoe ea licentia: & ratio est, quia contractus utilis monasterio factus a monacho prodest monasterio ratiante: ut contractus, qui nocivus esse potest, non valet, ut bene tradunt Abbas & quanto n. 5. de officio ordinarii & Nasar, proxime allegatur; at per aditionem, & repudiationem hereditatis potest praedicari monasterio, ut bene perpendit molta & n. 72. at legati acceptatio negat esse monasterio noxia, & ideo illius acceptatio sine licentia est irrita, huius autem valida.

38 Similiter etiam legatum, & fideicommissum reliquum monacho est certum in utraque sententia sine facto ipsius acquiri monasterio, quia hoc aditione aliqua non indiget, & ita afferit esse certum Parisius c. in presentia, n. 26. de probat. Caillolius Benedictus, c. Raynatus, verb. si abfoe libertas, et l. 2. ubi de vulgari n. 82. in fine de testament.

ratio-

rationes. Et ideo hanc sententiam suffit. Bart. l. 1. in principio, n. 21. ff. 22. in fin. ff. de vulgari, & ibi Bartholomeus Seccius n. 22. in fine, Alex. n. 23. Ripa n. 151. Imola n. 6. Jafon. num. 43. Alciatus num. 83. Parvus n. 113. Cyrius ultima, num. 6. C. de Episcop. & cleric. & ibi Albericus n. 6. & ibi Salvetus q. hoc sicut cognitum. 4. Bart. addit. ad speculatorum, tit. de testis monasterio. Si, unde, ad finem, omnes, schadivas defertur, & idemmet Baldus dicens hanc esse veram de aquitate canonica, fecus de iure civili, eadem 1. finali, & hoc autem cognitum, num. 7. idem Bartholomeus Seccius l. filius families, n. 5. ff. de cond. & demonst. Joan. Andr. c. in presentia, n. 23. de probat. & ibi Anton. n. 28. Anchus, num. 18. Bellamera n. 27. Beroe n. 558. & c. Raynatus num. 51. & duplicita sequenti, & 390. de testament. & ibi Ananias num. 51. & ibi Caillolius Benedictus verb. si obfoe libertas, et l. 2. ubi de vulgari; num. 81. & 87. Cornes l. cum non solam, num. 10. C. de bonis, que libertas, quamvis enim, num. 9. afficeret contraria esse veriorum, ait tamen num. 10. hanc esse benignorem, & communiorum sequentiam Paulus l. 1. ex reproductione, 2. ff. de telescop. item Alex. l. 1. quis mihi sibi ferme nra. 3. ff. de acquir. hered. & l. 1. 2. ff. de vulgari. Monachus de successione creationis lib. 3. b. 21. n. 251. & 252. de probat. & ibi Raynatus, 1. 2. ff. de acquir. possit. Romanus l. 1. quis habet q. nra. filius, 4. ff. de acquir. & 1. 2. ff. de vulgari. & 1. 2. ff. de vulgari principi, n. 37.

43 Hanc sententiam temperant Doctores, mitte hanc hereditatem sufficiat, illam quippe transmittit in monasterio monachus obiectus ante aditionem. Si Bart. et al. 1. in principio, n. 23. C. de Episcop. & cleric. & ibi Bellamera, n. 28. & in hanc partem inclinat Bald. q. hoc sicut cognitum, n. 6. quamvis in decimatu reponit Thomas Calancus in repetit. l. 1. num. 37. ff. de vulgari. Monachus de successione creationis lib. 3. b. 21. n. 251. & 252. de testament. & ibi Ecclesie, Angelus institut. de vulgari principi, n. 37.

44 Hanc sententiam temperant Doctores, mitte hanc hereditatem sufficiat, illam quippe transmittit in monasterio monachus obiectus ante aditionem. Si Bart. et al. 1. in principio, n. 23. C. de Episcop. & cleric. & ibi Bellamera, n. 28. & in hanc partem inclinat Bald. q. hoc sicut cognitum, n. 6. quamvis in decimatu reponit Thomas Calancus in repetit. l. 1. num. 37. ff. de vulgari. Monachus de successione creationis lib. 3. b. 21. n. 251. & 252. de testament. & ibi Ecclesie, Angelus institut. de vulgari principi, n. 37.

45 Hanc sententiam temperant Doctores, mitte hanc hereditatem sufficiat, illam quippe transmittit in monasterio monachus obiectus ante aditionem. Si Bart. et al. 1. in principio, n. 23. C. de Episcop. & cleric. & ibi Bellamera, n. 28. & in hanc partem inclinat Bald. q. hoc sicut cognitum, n. 6. quamvis in decimatu reponit Thomas Calancus in repetit. l. 1. num. 37. ff. de vulgari. Monachus de successione creationis lib. 3. b. 21. n. 251. & 252. de testament. & ibi Ecclesie, Angelus institut. de vulgari principi, n. 37.

46 Alii se distingunt. Si monachus ignoravit hereditatem sibi delata, nil monasterio nocet, sic vivente aditione non sit. Quia eti de quoniam sive, C. de jure delib. certum sit in hoc eventu hereditatem non aditam minime transmitti ad heredes: at monasterium non habet jus ad eam jure transmissum, sed eam petet tamquam sibi acquitit monachus vivente: cum enim omnia monachii jura sint translata in monasterium, et quoque translatum ius acquisitum monachus in hereditatem sibi viventi delata. Si vero scivit, & ante aditionem obit anno nondum elapsus, & Berrandus dicens forte ita est conf. 163. num. 1. in fin. vol. 4. Gregor Lopez, 2. glori. penult. 116. p. 6. Thomas Calancus repetit. 1. num. 37. ff. de vulgari Decio Capella Tholoxea 226. num. 2. & 3. Villalobos in suis communis opinione, M. verb. monachus num. 187. Vincenius de Franchis, deci. 40. Neapol. in fine, Hondeghem conf. 94. num. 18. volum. 1. Anton. Cuculus lib. 3. institut. moral. tom. 1. num. 108. Gama deci. 208. in causa monasterii, num. 1. Reginulus junior cons. 341. num. 27. volum. 3. Cavalcanus deci. 1. num. 50. p. 3. Tapia q. authent. ingredi. verb. ipso ingressu in principi, num. 94. Bonenensis lib. de maresura, traxi. de adesto, p. 3. num. 38. Spino specul. testament. gloss. 2. principali, num. 19. & 20. Latus Zecchini de Republica ecclesiast. tit. de regulari, c. 3. num. 14. ampliar. 9. Molina rom. 1. de iust. 140. colum. 3. verb. non solam bona Manuel, qui regulis, tom. 2. q. 79. art. 1. Leonardi lib. 2. de iust. c. 41. dub. 11. num. 87. Emmanuel Sa summa, verb. religio num. 27. Graffis 2. p. deci. lib. 3. 19. num. 4. 19. num. 74.

41 Sive tamen priorem, sive posteriorem sententiam sequitur, integrum est monasterio posse compellere monachum ad illam hereditatem adiundam, sicut potest alia monasteria illi prius compellere. Atque ita fateur Speculator rit. de statu monachorum, q. unio, n. 12. 3. Fulgo. 1. fin. q. hoc sicut cognitum, n. 3. C. de Episcop. & cleric. Villalobos in suis communis litera, M. verb. monachus, n. 187. Spino specul. testament. gloss. 12. principali, ipso ingressu in principi, num. 94. dicens inutiliter fore coadiuntem, cum solus Abbas posse adire. Ceterum dicendum est, esse utilissimum gratia vitandi lites, que subgori possunt ex diversitate opinionum relata, an sit necessaria ipsa monachii aditio, ut acquirat monasterium.

42 Secundo deducitur, integrum quoqueesse Abbatii repudiare hereditatem monachus delata, ipso invito. Sicut enim in audendo non pendet a voluntate monachii, ita nec in repudiando. Atque ita docent Alex. alii citatis l. 1. in principio, n. 23. ff. de vulgari. Cynus, num. 7. C. de Episcop. & cleric. & ibi Jacobus de Arana, 1. 1. in principio, n. 26. in fine, ff. de vulgari. & ibi Alciatus num. 95. Imola num. 6. Jean. Andr. c. in presentia num. 23. de probat. & ibi Anton. num. 28. Anchus, num. 18. Beroe num. 77. Beronius num. 559. Felinus num. 57. 94. 10. Vincentius Godamus lib. addit. ad Arreminum n. 86. lib. 1. Angelus q. alienus, et l. 2. n. 11. inf. de hered. infinitum, idem Beroe. & Raynatus num. 391. de testament. & ibi Antonius Cuculus lib. 3. inf. moral. sit. 1. num. 107. & 108. & 109. & 110. & 111. & 112. & 113. & 114. & 115. & 116. & 117. & 118. & 119. & 120. & 121. & 122. & 123. & 124. & 125. & 126. & 127. & 128. & 129. & 130. & 131. & 132. & 133. & 134. & 135. & 136. & 137. & 138. & 139. & 140. & 141. & 142. & 143. & 144. & 145. & 146. & 147. & 148. & 149. & 150. & 151. & 152. & 153. & 154. & 155. & 156. & 157. & 158. & 159. & 160. & 161. & 162. & 163. & 164. & 165. & 166. & 167. & 168. & 169. & 170. & 171. & 172. & 173. & 174. & 175. & 176. & 177. & 178. & 179. & 180. & 181. & 182. & 183. & 184. & 185. & 186. & 187. & 188. & 189. & 190. & 191. & 192. & 193. & 194. & 195. & 196. & 197. & 198. & 199. & 200. & 201. & 202. & 203. & 204. & 205. & 206. & 207. & 208. & 209. & 210. & 211. & 212. & 213. & 214. & 215. & 216. & 217. & 218. & 219. & 220. & 221. & 222. & 223. & 224. & 225. & 226. & 227. & 228. & 229. & 230. & 231. & 232. & 233. & 234. & 235. & 236. & 237. & 238. & 239. & 240. & 241. & 242. & 243. & 244. & 245. & 246. & 247. & 248. & 249. & 250. & 251. & 252. & 253. & 254. & 255. & 256. & 257. & 258. & 259. & 260. & 261. & 262. & 263. & 264. & 265. & 266. & 267. & 268. & 269. & 270. & 271. & 272. & 273. & 274. & 275. & 276. & 277. & 278. & 279. & 280. & 281. & 282. & 283. & 284. & 285. & 286. & 287. & 288. & 289. & 290. & 291. & 292. & 293. & 294. & 295. & 296. & 297. & 298. & 299. & 300. & 301. & 302. & 303. & 304. & 305. & 306. & 307. & 308. & 309. & 310. & 311. & 312. & 313. & 314. & 315. & 316. & 317. & 318. & 319. & 320. & 321. & 322. & 323. & 324. & 325. & 326. & 327. & 328. & 329. & 330. & 331. & 332. & 333. & 334. & 335. & 336. & 337. & 338. & 339. & 340. & 341. & 342. & 343. & 344. & 345. & 346. & 347. & 348. & 349. & 350. & 351. & 352. & 353. & 354. & 355. & 356. & 357. & 358. & 359. & 360. & 361. & 362. & 363. & 364. & 365. & 366. & 367. & 368. & 369. & 370. & 371. & 372. & 373. & 374. & 375. & 376. & 377. & 378. & 379. & 380. & 381. & 382. & 383. & 384. & 385. & 386. & 387. & 388. & 389. & 390. & 391. & 392. & 393. & 394. & 395. & 396. & 397. & 398. & 399. & 400. & 401. & 402. & 403. & 404. & 405. & 406. & 407. & 408. & 409. & 410. & 411. & 412. & 413. & 414. & 415. & 416. & 417. & 418. & 419. & 420. & 421. & 422. & 423. & 424. & 425. & 426. & 427. & 428. & 429. & 430. & 431. & 432. & 433. & 434. & 435. & 436. & 437. & 438. & 439. & 440. & 441. & 442. & 443. & 444. & 445. & 446. & 447. & 448. & 449. & 450. & 451. & 452. & 453. & 454. & 455. & 456. & 457. & 458. & 459. & 460. & 461. & 462. & 463. & 464. & 465. & 466. & 467. & 468. & 469. & 470. & 471. & 472. & 473. & 474. & 475. & 476. & 477. & 478. & 479. & 480. & 481. & 482. & 483. & 484. & 485. & 486. & 487. & 488. & 489. & 490. & 491. & 492. & 493. & 494. & 495. & 496. & 497. & 498. & 499. & 500. & 501. & 502. & 503. & 504. & 505. & 506. & 507. & 508. & 509. & 510. & 511. & 512. & 513. & 514. & 515. & 516. & 517. & 518. & 519. & 520. & 521. & 522. & 523. & 524. & 525. & 526. & 527. & 528. & 529. & 530. & 531. & 532. & 533. & 534. & 535. & 536. & 537. & 538. & 539. & 540. & 541. & 542. & 543. & 544. & 545. & 546. & 547. & 548. & 549. & 550. & 551. & 552. & 553. & 554. & 555. & 556. & 557. & 558. & 559. & 560. & 561. & 562. & 563. & 564. & 565. & 566. & 567. & 568. & 569. & 570. & 571. & 572. & 573. & 574. & 575. & 576. & 577. & 578. & 579. & 580. & 581. & 582. & 583. & 584. & 585. & 586. & 587. & 588. & 589. & 590. & 591. & 592. & 593. & 594. & 595. & 596. & 597. & 598. & 599. & 600. & 601. & 602. & 603. & 604. & 605. & 606. & 607. & 608. & 609. & 610. & 611. & 612. & 613. & 614. & 615. & 616. & 617. & 618. & 619. & 620. & 621. & 622. & 623. & 624. & 625. & 626. & 627. & 628. & 629. & 630. & 631. & 632. & 633. & 634. & 635. & 636. & 637. & 638. & 639. & 640. & 641. & 642. & 643. & 644. & 645. & 646. & 647. & 648. & 649. & 650. & 651. & 652. & 653. & 654. & 655. & 656. & 657. & 658. & 659. & 660. & 661. & 662. & 663. & 664. & 665. & 666. &

